

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL

Un an . . . . . 150 Lei
Pe jumătate . . . . . 75 Lei
In strălănitare . . . . . 300 Lei

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI”, Blaj, Jud. Târnava-mică
Director **ALEXANDRU LUPEANU-MELIN**

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei
a doua și a treia oră 4 Lei.

Rugăm pe cettlorii gazetei noastre să-și reînnoască abonamentul pe anul care începe, iar pe restanțierii să ne trimită banii cu cari ne datoresc. Abonamentul se plătește înainte. Pe așteptare nu mai trimitem gazeta.

La început de an

S'a mai scurs un an pe cărările fără întoarcere ale veșniciei. Unii ne-am apropiat de bătrânețe, alții așteptăm încă de-acum înainte viața plină de nădejdi și făgădueli. Mulțumiți cu ceace a fost nu ne putem numi nici unii, nici alții. Viața este împletită mai mult din oftări și din păreri de rău, decât din mulțumiri și împăcări. Pământul este semănat cu spini și polomidă, iar soarele este acoperit adeseori de nori și de neguri.

Anul 1933 n'a fost nici el mai bun ca alții. In dăpănarea lui am avut pătimiri și necazuri destule. Fiecare am avut câte-o povară de purtat, unii lipsa și sărăcia, alții boală și dureri. Sărăcii s'au temut de foame, bogații (unde vor mai fi fost și de-aceștia) de nesiguranța zilei de mâne. Fiecare ne-am avut sabia noastră deasupra capului, cu firul de ață tot mai subțire, gata în fiecare clipă să se rupă.

Pentru țara noastră, mai ales sfârșitul de an a fost trist și îndurerat. Patima omenească a trecut peste legile și orânduiriile statorite de înaintașii înțelepți și mâna unui tinăr a făptuit ceea ce nu este în firea blândului și bunului nostru neam. Anul care a plecat s'a dus înfășurat în doliu, iar cel nou a început cu înmormântare.

Nici în lumea largă zilele anului trecut n'au fost mai înveselitoare. Popoarele au stat tot încruntate unele spre altele, cu tunurile și cu mitralierele la spate, pândind clipa să se încaiere iarăși. Biruitorii și biruiții din marele războiu nu s'au putut încă îmblânzi, ca să uite dușmăniile vechi și să se îmbrățișeze creștinește, ca frații. Urile nu s'au stins și oamenii se pândesc ca sălbătăciunile, care să sfășie și să înghită mai mult. Icoană depărtată de orice simțire înălțată, creștinească.

Socoteala de sfârșit de an nu prea este, de sigur, luminoasă și trandafirie. Și dacă noi n'am fi creștini și români cu suflete încrezătoare, poate că ne-am lăsa cuprinși de desnădejde, de amăreala care cufundă și îngroapă.

Suntem însă fiii evangheliei, fiii lui Isus, cari știm că în lume scârbe vom avea și că de șaptezeci de ori va cădea dreptul și totuși va fi viu. Și mai suntem români cu sufletul viguros și neînfricat, cari am trăit tot între puvoale și în necazuri, și n'a fost putere omenească să ne poată clinti din vetrele și din așezările noastre străbune. Nu ne temem de viață, nici de greutățile ei.

Noi cunoaștem îndemnurile stejarilor de pe culmi, pe cari furtunile nu pot să-i îndoie și să-i surpe, ci mai vartos îi oțolesc și li înfig în pieptul înălțimilor. Noi nu suntem neam de lași, pe cari să-i sperie orice alean sau orice aleșuire dușmană. Credința noastră sparge munți și spulberă fulgere.

N'avem deci a ne teme de viitor, precum nu se teme codrul de uragane. Vom birui și măruntele necazuri ale vieții, cari sunt ca înțepături de muște față cu furtunile peste cari am trecut.

Spriziniți pe învățăturile evangheliei lui Isus, cu ochii pururea îndreptați spre ceriu și cu voință de fier, vom birui orice ne-ar mai fi sortit să tragem!

A. MELIN

Continuarea conciliului ecumenic dela Vatican. Papa Pius XI. are de gând să convoace în curând conciliul (săborul) ecumenic dela Vatican, care a fost întrerupt în ziua de 20 Septembrie 1870, în vremea domniei Papei Pius IX. când trupele italiene au ocupat Roma. La acest conciliu ecumenic e vorba să se hotărască ca dogmă (învățătură de credință) că Preacurata Vergură Maria nu a murit ci s'a urcat cu trup cu tot în ceruri.

Scrisori către Redacție

Stimate Domnule Redactor,

„Unirea Poporului” o primesc aproape regulat, cetind cu o plăcere deosebită limba nouă românească în care e scrisă această gazetă.

Însă, câtă grijă, câtă tărie, nu a trebuit să purtați pe timpuri atât de grele în lupta alor 15 ani de existență...!

Intr'adevăr, munca strălucită începută cu atâta zel, îndată după război — din ael focar cultural și românesc care e „Blajul” — n'a fost zadarnică.

Prin „Unirea Poporului” ați sămănat lumina adevărată în sufletele tuturor cettlorilor și deșteptând conștiința vie națională, luptând contra netrebniciei mișcări a revizionistilor „reposei Austro-Ungarii”.

„Unirea Poporului” a avut și are și azi o înaltă menire, pentru care motiv n'ar trebui să lipsească de pe masa nici unui român-creștin. Să crească și să înflorească, la mulți ani!

Paris, 28 Dec. 1933.

Daniel I. Ieran.

Crăciun frumos în Nandra jud. Turda

Cetitorul nostru *Ioan Circa* din comuna Nandra ne trimite o scrisoare mai lungă, din care alegem următoarele:

De prin multe comune se scriu lucruri frumoase la gazetă, numai despre Nandra nu se știe nimic, decât că ar fi un cuib de „pocăiți”. De trei ani însă, de când avem preot în mijlocul nostru pe Onor. *Jacob Bucur*, om tinăr și harnic, lucrurile au început să se schimbe spre bine. Timp de 13 ani cât n'am avut preot, n'a fost cine să îngrijască de popor și turma începuse a se reslați. Acum are cine să ne țină la olaltă și preotul nostru se silește cu multă trageră de inimă să întoarcă pe cei rătăciți și să combată pe concubinari.

Tot atât de fericiți suntem și cu învățătoarea noastră *D-na Elena Bucur născ. Trif*, soția Părintelui. Mare bucurie au avut de sfințele sărbători, atât copilașii de școală, cât și părinții, precum și întreg poporul, la serbarea *Pomului de Crăciun* pe care a pregătit-o și a aranjat-o *D-na învățătoare Bucur*. Comuna noastră n'a mai văzut niciodată un lucru atât de frumos și de înălțător! Iți sălta inima de bucurie, ascultând pe micii școlari, cum spuneau de frumos „Prinosul Ingerilor” și alte versuri de sărbătoare. Pomul era împodobit cu fel de fel de bunătăți, printre cari ardeau luminițe multe ca la ieslea din V. flaim și scăpărau schintei ca din stele. Copilașii îngenunchiau în jurul pomului, îmbrăcați în

haine de ingerași. Ochi părinților erau plini de lacrimi de bucurie și plăcere!

După serbare fiecare copilăș avea în mână un pachetaș de bomboane și de bună-tăți. Toți mergeau fericiți spre casele lor, cu icoana micului Isus în inimi.

Mulți dascăli am mai avut noi în această comună, dar nici unul nu ne-a pregătit un asemenea Crăciun fericit. Se vede că D-na învățătoare Bucur este absolventă a școalelor din Blaj, de unde au pornit atâtea bucurii pentru poporul nostru! Deosebit ne bucurăm că D-sa este și preoteasă în același timp, lucrând împreună cu iubitul său soț pentru luminarea și fericirea poporului.

Suntem mulțumitori Blajului, că ne trimite astfel de luminați. Comuna noastră Nandra a avut un Crăciun fericit.

Din Boziaș

Dl Muntean Dumitru, student la Academia Agricolă din Cluj, ne trimite o scrisoare mai lungă, arătând că tineretul din Boziaș, de lângă Dicioșanmărtin, jud. Târnava Mică, a adunat, la îndemnul păr. Augustin Folea, astăzi protopopul Mediașului, frumosa sumă de Lei 12.000, pentru ridicarea unui monument eroilor căzuți în războiul pentru întregirea neamului.

Asstăzi însă dl învățător Aurel Guita ar împiedeca ridicarea acestui monument. D-sa cu nepotul D-Sale, învățătorul Inocențiu Guita, cu fostul primar Muntean Ioan a Mariei și cu alții doi sau trei, ar fi găsit de bine să întrebuițeze acest fond pentru alte scopuri.

Așteptăm lămuriri din partea acelor care li privește chestiunea aceasta.

Șezătoarea culturală din Acăș, Salaj

Societatea „Liga Culturală, secția Acăș” sub conducerea d-lui Andreiu Sabau inv. dir. a organizat o seară culturală, în seara zilei de 26 Decembrie (a doua zi de Crăciun) cu următorul program: „Slugă la doi stăpâni”, comedie în două acte; „Mireasa” piesă populară în 5 tablouri și „Nătăfleală la peșit” comedie într'un act.

Între piese au fost executate cu multă precizie cântecele populare: „Câte stele's pe sub soare”, „Nu te supăra pădure”, „Fata popii” și „Aseară 'n grădina”.

Publicul din loc și din comunele din jur: Supurul de jos, Uaimăt, Giungiu, Moiad etc. a răsplătit cu ropote de aplauze, des repetate, frumoasa execuție a programului și rămânând viu impresionat, a admirat progresul cultural al românilor din această comună, cari mai înainte de unire erau pierduți în marea masă a ungarilor cari sunt aici în majoritate.

Dintre diletanți s'au distins: Ioan Filip în rolul „slugii”; Grigore Bolog în rolul lui Nătăfleală; Ileana Crăciun în mai multe roluri. George Pop în rolul „Florin”; George Filip în rolul „Staz Bolovan”; Ioan Suci în rolul lui „Lupulic”. Cșialți cu roluri mai mici încă s'au achitat pe deplin.

Este de amintit că această societate își are aranjamentul de scenă de mai mulți ani, iar serate culturale organizează mai multe în fiecare an, devenind astfel un focar cultural, atât pentru localnici, cât și pentru cei din jur.

Un participant

Moștenire de 40 milioane Lei. La Los Angeles în America a murit bătrânul Josef Locker originar din România. El a lăsat după sine o avere de 40 milioane Lei, care se va împărți între neamurile sale din România. din jud. Neamț și orașul Iași.

Unirea credinței

În Dumineca întâie după sf. Botez se citește epistola sfântului apostol Pavel către Eteseni, cap 4 stih 7—13. La stih 13 este vorba despre unirea credinții, la care trebuie să ajungem cu toții. Sf. apostol Pavel încă pe atunci se străduia să arete credincioșilor, că cel mai de seamă scop al nostru trebuie să fie unirea credinții. Iară, pe urmele sf. apostol Pavel, biserica noastră se și roagă, la fiecare sf. liturghie, pentru unirea credinții.

Credințe însă sunt atâtea pe pământ, încât abia le putem înșira. Religii sunt foarte multe, unele creștine, altele păgâne. Între religiunile creștine, cea mai de seamă este fără îndoială cea catolică, de care se țin cam 300 milioane de credincioși. Urmează apoi cea ortodoxă având cam 120 milioane de credincioși; cea protestantă, de care se țin și cele pocăite, are cam 170 milioane credincioși.

Religii necreștine, dar cari cred într'un Dumnezeu, sunt cea mozaică sau evreească, cu peste 18 milioane credincioși, și cea mohamedană, cu peste 220 milioane credincioși.

Credințe păgâne sunt buddhismul, care are cam 150 milioane de credincioși în India, Tibet, Japonia, Coreea și Mongolia. Brahmanismul în India Răsăriteană cu 200 milioane de credincioși, Confucianismul în China cu 300 milioane de credincioși și mai multe alte credințe păgâne cu credincioși mai puțini.

Toate aceste credințe nu pot fi adevărate, pentru că numai unul poate fi adevărul. De religiunile păgâne și necreștine nici că ne putem îndoi, că ar fi adevărate. Numai de cele creștine poate fi vorba, și nici dintre acestea de toate, că sunt cu totul vreo 200, ci numai de cele trei mai mari pe cari le-am înșirat și noi. Religionele adevărate a Domnului nostru Isus Hristos trebuie să aibă vreun semn, ca cel ce vrea să o urmeze și îmbrățișeze să o poată cunoaște. Iară aceste semne sunt mai multe, și anume acelea pe cari le mărturisim și în Credeu, și anume adevărata religie trebuie să fie 1) una, 2) sfântă, 3) catolică și 4) apostolică. Afară de aceste patru semne biserica adevărată mai trebuie să aibă de căpetenie pe urmașul sf. Petru, să fie prigonită de către oameni, iar Dumnezeu să o susțină prin minuni.

Dacă luăm și examinăm pe rând aceste patru respectiv șapte semne și le căutăm la toate celelalte biserici creștine, vom observa, că nici la una nu le vom afla toate acestea.

Adevărata biserică trebuie să fie una, adevărată trebuie să aibă în toate locurile și în toate vremurile aceeași credință și același cap. Dacă privim însă bisericile protestante, aflăm atâtea credințe câte biserici sunt, altfel cred Sașii luterani, iarăș altfel Ungurii calviși și cu totul tot altfel Ungurii unitari. Între pocăiți sunt până acuma vreo 4—5 feluri de credințe, numai la noi

în țară, fiecare cu alte și alte credințe și cu tot atâtea capete. Chiar și la ortodocși găsim deosebiri de credință, nu numai în diferitele țări, ci și în una și aceeași țară, iară capete ortodocșii au atâtea, în câte țări sunt răspândiți, de aceea își și zic ei autocefali, adevărat cu cap propriu, care nu e supus altei biserici.

Biserica adevărată trebuie să fie sfântă, adevărată trebuie să aibă astfel de mijloace cu cari și prin cari să-i poată sfinți pe credincioși. Dacă ne uităm însă la bisericile protestante și la cea ortodoxă, vedem că atât unele cât și cealaltă au introdus despărțirea căsătoriei, sau divorțul, ceea ce deschide larg porțile imoralității.

Biserica adevărată trebuie să fie catolică adevărată universală, ca ea să fie potrivită pentru toate popoarele pământului. Bisericile protestante însă nu sunt răspândite decât în țările germanice, iară cea ortodoxă numai în răsăritul Europei, pe când religia catolică este răspândită pretutindena și la toate popoarele lumii.

Biserica adevărată mai trebuie să fie apostolică, adevărată trebuie să aibă originea dela apostoli și să aibă de conducători pe urmașii apostolilor. Biserica ortodoxă este și ea apostolică, în schimb însă cele protestante sunt toate făcute fie de Calvin, fie de Luther, fie de Zwingli, fie de alți oameni, și nici nu au preoți, de conducători, ci numai niște oameni mai de seamă nu e vorba, însă nehirotoniți.

Biserica adevărată trebuie să aibă de conducător și căpetenie pe urmașul apostolului Petru, pentru că zis-a Domnul: »Tu ești Petru și pe această piatră voi zidi biserica mea și porțile iadului nu o vor birui pe ea» (Mateiu 16, 18). Bisericile protestante și ortodoxe au atâtea capete, în câte țări se află credincioșii lor.

Biserica adevărată trebuie să fie prigonită și susținută de către Dumnezeu prin minuni, pentru că cetim la sf. evanghelist Ioan: »Nu este sluga mai mare decât domnul său. De m'au prigonit pe mine, și pe voi vă vor prigonii. De au păzit cuvântul meu, și al vostru il vor păzi» (15, 20). Bisericile protestante, afară de cea pocăită, tot asemenea nici cea ortodoxă, afară de cea din Rusia, nu au fost prigonite, pe când cea catolică a trecut peste mii de prigoane și trece și acuma în Mexico și Spania. În ce privește minunile singur în biserica catolică se fac și astăzi minuni, și anume mai ales la Lourdes în Franța.

Știind noi din toate aceste semne că biserica noastră este cea adevărată, să fim mândri de biserica noastră și să cerem zilnic dela Dumnezeu, la sfânta liturghie, unirea credinței și împărtășirea Spiritului Sfânt. Să ne rugăm din inimă zilnic ca Dumnezeu să întoarcă la credința cea adevărată toate popoarele lumii, dar mai ales pe frații noștri iubii de același sânge.

Părintele Iuliu

Casă de vânzare

În cartierul Berc, str. principală, constă oare din două camere și cămară. Construcție solidă. — Grădina mare cu pomi.

IOAN ROȘCA
mecanic

† Moartea canonicului Ioan Coltor

Ziua întâiu de Crăciun a fost pentru biserică și neamul nostru o zi de mare nenorocire, pentru că în aceea zi s'a îmbolnăvit greu canonicul dela Blaj Dr. Ioan Coltor, ca după cinci zile de boală să-și închidă ochii pentru vecie, Vineri în 29 Decembrie 1933, la orele 9 și 25 minute seara.

Ca în fiecare an, în zilele întâi ale marilor sărbători, canonicul Dr. Ioan Coltor obișnuia să predice, de când Înaltpreasfințitul nostru Mitropolit Vasile nu mai poate sluji la catedrală. Așa a predicat și Luni în 25 Decembrie 1933, și încă cu atâta vervă și însuflețire, cu atâta drăgălășenie și gingășie, cum numai el știa. După încheierea minunatei sale predici, se pogoară de pe amvon, merge acasă, își desfăcea posta, citește șezând într'un fotel, când deodată se simțeste rău, își pune pe masă ochelarii, mai are atâta vreme ca să spuie unui cerșitor care tocmai atunci intrase în cameră »doctor, doctor«, și apoi gura aceea care atâtea predici a rostit la misiunile populare, în așa de multe biserici și bisericuțe ale Ardealului; gura aceea de pe care n'a eșit un singur cuvânt de hulă ori de ocară la adresa nici a celui mai ticălos dintre oameni; gura aceea care atâtea cuvinte de mângâiere a rostit și atâtea vorbe de însuflețire și de împăcare frățască a spus, — a amuțit pentru totdeauna, ne mai deslipindu-se de pe buze decât suspine și oltări lungi, până ce în sfârșit sufletul său nobil și milostiv, a sburat ca să se înfațișeze înaintea celui ce l-a plăzmut.

Moartea atât de neașteptată și de timpurie a canonicului Coltor, care abia în Septembrie 1933 împlinise 47 ani, a umplut de întristare adâncă mai întâiu Blajul, al cărui fiu distins fusese, și rând pe rând, pe toți fiii bisericii noastre, pe conducătorii și aderenții partidului național-țărănesc, al cărui foarte de seamă membru a fost, și pe urmă întreg neamul nostru, căruia atâtea servicii i-a adus și numai cinste i-a făcut.

De dimineața până seara era un adevărat pelerinaj la locuința sa, așa încât doctorii s'au văzut siliți să oprească lumea de a-l mai conturba. Ori unde mergeai, ori încotro te întorceai numai »ce-i cu păr. Coltor« auziai, iară când Sâmbătă dimineața, la ceasurile opt, începură să-l deplângă clopotele melodioase ale catedralei, toată lumea, cu mic cu mare, a început a-și șterge lacrimile ce curgeau șiroi. Atâta jale, atâta compătimire sinceră, n'am mai văzut par'că niciodată la Blaj.

Șiau avut de ce plânge cetățenii Blajului și ai satelor apropiate, pentru că o inimă atât de caldă, atât de milostivă, atât de nobilă și atât de plină de dragoste creștinească de mult n'a mai bătut la Blaj. Să o mărturisească aceasta mulțimea nenumărată a cerșitorilor cari și-au pierdut pe bunul și milostivul lor părinte și ocrotitor; să o spună țărani cari de atâtea ori au fost ajutați de el și ale căror plângeri și jalbe le ducea aproape săptămână de săptămână la București; să o spună preoții cărora atâtea drepturi le-a apărat și câștigat pe la guvernele țării; să o spună

toți cărturarii cari l-au cunoscut și rugat de ajutor; să o spună credincioșii cărora le-a predicat și pe cari i-a spovedit și împărtășit de nenumărate ori; să o spună conducătorii partidului național-țărănesc cari l-au prețuit ca pe un frate și părinte; să o spună toți locuitorii județului Târnavă Mică, al căror deputat a fost, dela începutul României Mari până acuma, cu o singură întrerupere; să o spună toți foștii săi colegi deputați și senatori și, în sfârșit, toți cari l-au cunoscut.

Fieciertatul canonic Coltor a fost un suflet nobil cum rar mai găsești. Un suflet milostiv cum în Blajul tuturor milosteniilor de mult nu s'a mai întâlnit. Un predicator care era în stare să aprindă și înflăcăreze sufletele oamenilor de așa încât cei ce-l ascultau îl cinsteau ca pe un vlădică, petrecându-l cu prapori la gară și sărutându-i nu numai mâinile ci și tiviturile hainelor. Un profesor despre care preoții și învățătorii cari au avut fericirea de a-l avea profesor numai cu cea mai mare admirație vorbesc; un preot care a fost în stare, în anii dintâi ai preoției sale să trezească aici la Blaj o nouă viață sufletească cu spovedanii și împărtășanii zilnice; un confesar (spovăduitor) sub patrafirul căruia își plecau capetele, cu cea mai mare plăcere, nu numai tinerii ci și bătrânii, așa că de multe ori spovedea câte 8—10 ceasuri la zi, fără întrerupere. Un prieten sincer și bun cum rar să mai găsești. Un om învățat care vorbea mai multe limbi și anume românește, ungurește, franțuzește, englezește, italienește și latinește, și care a făcut călătorii prin Italia, Franța, Elveția, Anglia și America. Un diplomat și politician pe care-l cunoșteau și prin țările străine, mai ales de când fusese stătuitor la conferința păcii, la Paris.

Cât bine a făcut el bisericii noastre, ca deputat, în parlamentul țării și pe la cele ministere, numai conducătorii bisericii și școlilor noastre o știu. Când, mai la începutul României Mari, profesorii Blajului nu primiau încă plățile dela stat, cine a alergat mai mult decât canonicul Coltor ca aceste plăți să se dea dela stat? Când, mai târziu, politicieni de rea credință și fără suflet au voit să ne subjughe biserica prin legea cultelor, cine s'a cșosit mai mult decât el? Când, în sfârșit, școlile Blajului trebuiau asigurate pentru vecie ca școli confesionale, cine a muncit mai mult decât el la aducerea acelei legi din 1929?

Canonicul Dr. Ioan Coltor moare sărac, chiar foarte sărac, pentru că tot ce a avut, cu alții, și mai ales cu săracii Blajului, a împărțit, așa că de multe ori lua bani împrumut, ca să-i poată milui pe cei săraci și năcăjiți. Mai frumos s'a văzut mila lui neîntrecută și bunătatea inimei sale la înmormântarea mamei sale, la care au luat parte mii de țigani din toate satele din jur, ca să jălească împreună cu tatăl săracilor.

Viața canonicului I. Coltor

Fieciertatul s'a născut la 25 Septembrie 1886 la Blaj din părinții Augustin Coltor culegător tipegraf și Rozalia Coltor n. Socaciu. Liceul l-a făcut la Blaj, iară

studiile filozofice și teologice la Roma, la universitatea Propaganda Fide, unde a fost între cei dintâi, atât ca purtare cât și ca studiu. Hirotonit preot de către episcopul Dr. Vasile Hossu în 1910 la Roma, a fost câțeva vreme cancelist mitropolitan la Blaj, apoi capelan la Cluj, și nu peste mult profesor de teologia morală la Academia de Teologie din Blaj. În revoluția din 1918 a fost unul dintre cei mai harnici apărători și stătuitori ai sătenilor, ca apoi să fie trimis în calitate de consilier tehnic la conferința de pace dela Paris.

Înaltpreasfințitul nostru Mitropolit Vasile și canonicii din Blaj îl aleg, în 1925, canonic, iar sf. Părinte dela Roma îl numește nu peste mult camerar papal.

Conducătorii partidului național-țărănesc îl candidează de deputat, și deputat a fost tot timpul, afară de o singură legislatură, când fusese trimis în America, unde avea să se intereseze de soarta fraților noștri înstrăinați. Puțini dintre deputații noștri au avut o atât de mare trecere la București și chiar la Palatul Regal ca deputatul Coltor. Toată lumea îl iubea, toată lumea îi împlinea cu drag cererile și rugările.

Pentru marile sale vrednicii a și fost distins cu Ordinul »Coroana României« în gradul de mare ofițer, comandor al Ordinului »Ferdinand«, comandor grad II. al »Vulturului României« și răsplata muncii pentru biserică cl. I.

Par'că a presimțit că nu mai are multe, fiindcă dela alegerile din urmă și-a retras candidatura, lăsând în locu-i pe dl profesor dela teologie Dr. Augustin Popa. Mult l-a supărat și poate că și moartea i-a accelerat-o purtarea țărănilor din județ cari, cu toate că atâtea i-a ajutat, și-au împărțit voturile la diferite partide, așa că s'a întâmplat, ceea ce nu s'a mai pomenit nici odată, ca Blajul să nu aibă de astă dată nici un deputat și senator la București.

În seara de Crăciun împărțise încă daruri nepoatelor sale, la pomul de Crăciun, în casele celor două surori ale sale, fiind un frate și unchiu de model, ca a doua zi, la orele 11, să i-se crepe o arteră la creeri și să rămână cinci zile în pat, fără de a simți dureri și fără de a-și mai putea veni la sine. A murit după ce slujise sfânta liturghie la capela metropolitană, după ce ascultase și a doua sf. liturghie în catedrală, și după ce i-s'a dat ungerea de pe urmă, între rugăciunile neîncetate ale surorilor, nepoților și preoților, având lângă sine statuia din marmoră de Orara a sfintei Tereza de Pruncul Isus, al cărei cult el l-a introdus la noi la Români, și, în mână, sfânta Cruce binecuvântată de Papa dela Roma și provăzută cu indulgențe plene pentru caz de moarte. (im.)

Inmormântarea

Inmormântarea mult regretatului canonic Ioan Coltor s'a făcut în ziua de Duminică 31 Decembrie, cu o jale cum nu s'a mai văzut demult în orașul nostru.

Încă cu trenurile de dinainte de amiază au sosit la Blaj I. P. Sf. Sa Episcopul Valeriu Tr. Frențiu al Orăzii, care avea să slujască prohodul, și dd. fost prim-miniștri Iuhu Maniu, Alexandru Vaida-Voevod, cu foștii miniștri Emil Hațiegan, Voicu Nițescu, Ghiță Crișan, Valer Pop, Dr. Ioan Pop dela Alba Iulia, foștii vicepreședinți ai Camerei Dr. Ionel Pop și Dr. Dumitru Manu, apoi foștii parlamentari Adam

Popa, Zaharie Boilă, Mircea Vaida, Simion Nemeș, Dr. Ilarie Holom, canonicii Ioan Agârbiceanu dela Cluj, Alexandru Breban dela Baia Mare, precum și foarte numeroși cunoscuți și prieteni buni ai răposatului, protopopi, preoți, profesori, avocați și ingineri.

Din partea d-lui Ion Mihalache, președintele partidului național țărănesc, a venit d. Doctor Deculescu, fost secretar general la ministerul sănătății.

Dela ministerul cultelor și al școalelor a venit d. Augustin Caliani, director general. Din partea județului d. prefect S. Gizdavu cu o delegație.

Răposatul în Domnul, fiind mare ofițer al „Coroanei României” și comandor al Ordinului Ferdinand I a venit dela Alba Iulia o companie de onoare, în mare ținută, care a dat ultima cinste militară lângă sicriu și la trecerea cortegiului.

Au venit la înmormântare și o mare mulțime de țărani din satele din jur și chiar și din depărtări de peste 30 de kilometri. Din comuna Orlat de lângă Sibiu a venit o delegație de credincioși în frunte cu învățătorul satului.

Prohodul s'a slujit în catedrala mitropolitană, de un săbor de canonici, protopopi și profesori-preoți, în frunte cu I. P. Sfințitul Episcop Valeriu. Sicriul era împodobit cu foarte multe cununi de flori și cu treicolor național. A cântat profesorul Ioan Moldovan și corul catedralei, condus de prof. C. Cherebeșiu.

După slujba prohodului, în decursul căreia toți ochii au fost umezi de lacrimi și chiar și d. Maniu plângea, a urmat predica de bun rămas a Rev. Dr. Victor Macaveiu, care însuși nu-și putea stăpâni lacrimile de durere!

Au vorbit apoi Rev. Alexandru Breban, canonic și prepozit la Baia Mare în numele P. S. S. Episcopului Dr. Alexandru Russu al Maramureșului, Rev. Ioan Agârbiceanu canonic în Cluj, în numele P. S. S. Episcopului Iuliu al Clujului și Gherlei, Rev. Dr. Augustin Tatar, canonic și Rectorul Academiei Teologice din Blaj, în numele școalelor, Dr. Alexandru Deculescu dela București în numele dlui Mihalache, d. Dr. Adam Popa în numele Ardealului, d. Alex. Lupeanu directorul liceului de fete din Blaj și președ. Desp. Blaj. în numele „Astrei” culturale, d. Grigorie Pădurean în numele primăriei Blaj, Prof. Septimiu Popa din Cluj în numele Liceului de fete „Principesa Ileana” al cărui mare binefăcător a fost răposatul, d. fost senator Bianu în numele „Casinei Române” și d. Dr. Coriolan Suciu în numele Reuniunii Femellor și al Soc. Meseriașilor din Blaj.

Prohodul a fost încheiat cu cântarea foarte jalnică „Plâng și mă tângulesc” a corulul catedralei apoi sicriul a fost ridicat pe brațe de preoți și protopopi și așezat pe carul mortuar. Lungul cortegiu s'a pornit pe străzile Blajului, în plânsul tânguios al clopotelor Mănăstirii, printre felinarele electrice învelite în zăbranic de doliu. După cosciug urmau cu ochii plânși dd. Iuliu Maniu, Alex. Vaida-Voevod, toți ceialți foști miniștri, surorile, nepoții, rudeniile și nesfârșitul val al lumii îndurerate.

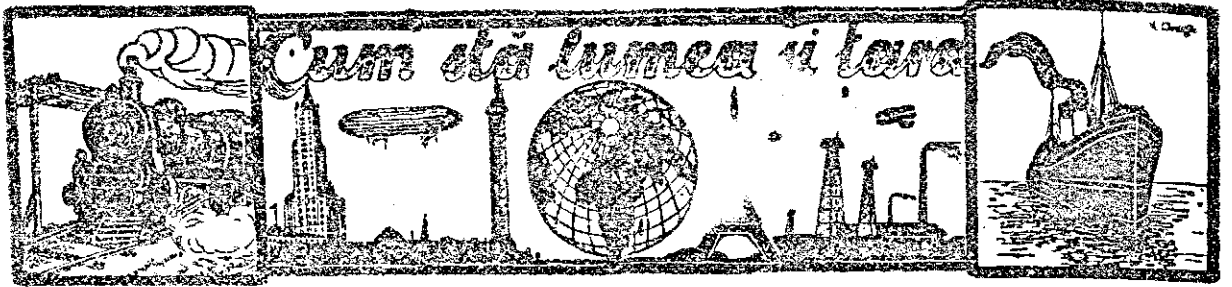
Dela înmormântarea lui Bunea, așa convolu și jale nu s'au mai văzut în Blaj.

Când umbrele nopții au cuprins pământul, sicriul scumpului mort se coboră în groapa rece, plâns cu amar de Blaj, de biserică, de conducători și de întreg neamul.

Partea lui cu dreptii!

Știre medicală

Dna Dr. G. Camila Trencsiner după călătorie de studii de un an și-a deschis din nou cabinetul său medical și dentistic la Blaj, Str. T. Cipariu Nr. 23.
(fost Str. Mică).

Moartea și înmormântarea prim-ministrului I. G. DUCA

Sfârșitul anului 1933 a fost cu mare doliu. În ziua de 29 Decembrie seara, primul ministru Ioan G. Duca a fost răpus în gara Sinaia de mână dușmănoasă a unui tinăr care a pândit anume un prilej pentru aceasta. Câteva gloanțe de revolver au stâns, pe neașteptate, viața unui mare om, care se găsea în îndeplinirea datoriei sale.

Fapta cumplită a ucigașului a umplut de groază nu numai țara noastră, ci toată lumea. S'a înfiorat orice suflet creștinesc de asemenea faptă. S'a culțremurat mai ales sufletul poporului nostru bun și pacinic, necunosător de fapte ca cea dela Sinaia. Inima poporului nostru, cu rădăcini adânci în învățăturile blândului Isus, n'a știut niciodată ce este aleșul dela spate și, nici față de cel mai înverșunat potrivnic ai săi, n'a ridicat arma din umbră.

E de înțeles deci, că uciderea prim-ministrului Duca a stârnit atâta înflorare și cutremur. Toți șefii de partide din țară, toți oamenii politici, și dela noi și din străinătate, au vestezit asasinatul dela Sinaia. Toți și-au descoperit capetele cu adâncă durere, în fața celui mort și au deplâns viața unui bărbat tinăr încă și plin de putere.

Simțirea creștinească nu s'a împăcat și nu se va împăca niciodată cu uciderea, care este condamnată de poruncile legii dumnezeiești și ale bisericii. Înflorător este acest păcat, care stropește cu sânge și curmă ceea ce numai Dumnezeu poate da!

Cum a fost împușcat d. Duca

Vineri în 29 Decembrie, după masă, președintele consiliului de miniștri a plecat cu trenul din București, la Sinaia, să se prezinte M. Sale Regelui cu rapoarte asupra afacerilor de stat. Dela ora 4 până la 6 a stat la castelul regal, de unde s'a dus să cerceteze de d. Costinescu, fostul primar al Bucureștilor, în casa căruia a și cinat, împreună cu mai mulți prieteni politici. La ora 9 avea să se reîntoarcă la București cu acceleratul dela Brașov. Din cauza iernii, trenul a avut însă întârziere mare și d. Duca, înștiințat prin telefon, a sosit la gară numai la ora 10 și câteva minute.

Insoțit de șeful său de cabinet, de primarul orașului Sinaia, de șeful poliției și de câțiva fruntași ai partidului, primul-ministru aștepta sosirea trenului. Pe peronul gării se afla lume, căci iarna la Sinaia se adună domnie multă. În clipa când a sosit acceleratul, d. Duca voia să se îndrepte spre vagonul dela urmă. Șeful de cabinet l-a zis, să nu se imbulzească prin mulțime, ci să treacă mai de-a dreptul, prin biroul șefului de gară. Primul ministru, care nu era om mândru și ocolitor de oameni, n'a volt, ci și-a căutat drum printre alți călători.

Un tinăr, care stătea lipit de un perete, mai în umbră, a pășit atunci repede în urma ministrului, l-a pus o mână pe umăr, și cu cealaltă a descărcat unul după altul cinci

focuri de revolver, în capul și spatele d-lui, Duca.

Tot lucrul s'a petrecut atât de repede, încât nimenia din cei apropiați nu și-a putut da repede seama ce se întâmplă. Încă după a doua împușcătură d. Duca a căzut întins la pământ și ucigașul l-a urmărit cu revolverul și acolo, Un glonte din celea din urmă a și lovit în picior pe unul dintre însoțitorii.

Un detectiv sau polițist secret, care venea și el în urma ministrului, a fost cel dintâi care s'a trezit din toropeală și s'a aruncat pe urmele ucigașului, care după isprava sa, a luat-o la fugă. Simțind însă că este urmărit, a aruncat în urmă o petardă (mică bombă, care face mai mult sunet decât stricăctune) ca în detunătura și fumul ei să se poată face nevăzut. Au năvălit și alți polițiști și ucigașul a fost prins în apropierea gării.

Moartea primului ministru

Până când polițiștii urmăreau pe ucigaș, lumea aflătoare în gară stătea încă uluită și nu știa ce trebuie să facă. Primul ministru Duca zăcea întins la pământ, unde căzuse. Era mort. Celea dintâi două gloanțe nimeriseră în plin. Domnul Duca, căzând, n'a mai avut vreme să zică decât „Doamnel” și s'a stins. Zadarnic a mai căutat un medic, să-l ajute ceva. Era fără folos orice ajutor omenesc.

A fost adus un cărucior, cu care răposatul a fost transportat în biroul șefului de gară. Între timp a fost anunțat prin telefon M. S. Regele, care a cerut să fie dus mortul la castelul Peleş, unde să rămână până a doua zi, când urma să fie transportat cu pompa convenită la București.

Cine este ucigașul

Tinărul care a împușcat pe primul ministru Duca se numește Nicolae Constantinescu, este de naștere din orașul Galați, a învățat carte la București și a fost candidat la alegerile din urmă pe lista „Gărzii de fier” în județul Făgăraș. Pentru îndeplinirea planului său nu era singur în gara Sinaia, ci mai avea doi tovarăși, înarmați și ei cu revolvere și cu bombe oarbe.

Nicolae Constantinescu a fost încă în aceeași seară legat în lanțuri grele și dus în temnița tribunalului din Ploiești, în fața căruia va avea să dea seamă pentru cumplita sa faptă.

Tovarășii săi încă se află în mâinile legii, unul fiind prins în tren, iar al treilea la București, în zilele următoare.

Inmormântarea

Inmormântarea primului ministru Duca s'a făcut cu mare pompă, cum se cuvine unui om cu o atât de înaltă slujbă, mort între împrejurări atât de grozave. Clopotele dela toate bisericile din țară au plâns pe răposatul, timp de trei zile.

Prohodul a fost slujit de către Patriarhul Miron Cristea, încunjurat de mitropoliții Pimen al Moldovei, Nicolae Bălan din Ardeal, Gurle din Basarabia și Cotlarciuc din Bucovina.

M. S. Regele fiind bolnav n'a putut lua parte, însă a fost de față Alteța Sa Prințipele Nicolae, toată curtea regală, miniștrii, generalii armatei și peste două sute de mii de oameni din București și din toată țara.

Toți fruntașii de partide au rostit cuvântări foarte frumoase, vestejind fapta mișlească și urâtă, care a curmat viața unui om atât de mare și de însemnat.

Din partea Mitropoliei dela Blaj a fost de față la înmormântare Ilustritatea Sa Dr. Ambrosie Chețianu, vicarul general.

Sierul, acoperit cu nenumărate cununi, a fost pus apoi pe un car de tun și dus, în plânsul clopotelor și al muzicilor militare, la cimitirul Belu, unde va rămânea până la primăvară în cripta Brătlenilor, iar atunci va fi așezat spre veșnică odihnă lângă biserica din Urseni, jud. Vâlcea, precum a dorit d. Duca, pe când era în viață.

Fie-l țărâna ușoară!

Noul prim-ministru al țării

Încă în noaptea de Vineri după împușcarea d-lui Duca, M. S. Regele a chemat la Sinaia pe d. ministru *Doctor Anghelescu* pe care l-a încredințat cu președinția consiliului de miniștrii. Domnul Anghelescu a făcut încă atunci jurământul de credință și s'a întors la București ca prim-ministru al țării, până la altă hotărâre a Suveranului.

Joi dimineața, în 4 Ianuarie, când scriem noi acestea șire, telegramele aduc vestea că d. Anghelescu, având numai încredințare de câteva zile să conducă trebile guvernului, și-a prezentat hârtia de mulțumită, dimpreună cu întreg guvernul. În urma acestora M. S. Regele a chemat la Sinaia pe d. *George Tătăărăscu*, unul dintre cei mai tineri conducători ai partidului liberal și l-a încredințat cu formarea noului guvern.

Astfel noul prim-ministru al țării este d. *Tătăărăscu*, fost și până aci ministru. Poate că se vor mai face și alte schimbări în guvernul de până acum. Noul guvern va depune însă jurământul foarte curând.

Scut și ajutor

În mijlocul greutăților și al neajunsurilor; în mijlocul întristărilor și al suferințelor, glasul și ajutorul unui tovarăș te înviorază și îți dă putere, ca să lupți mai departe, cu toate greutățile vieții. Cu atât mai vătos îți este de cel mai mare folos ajutorul unui tovarăș credincios, în luptele sufletești, pe care le are un om.

Când mizeria vieții îți bate la ușă; când, sărăcia parcă anume te caută și nu poți da un pas înainte; când aceia cărora le-ai făcut bine și l-ai ajutat îți întorc spatelul; când atâtea neajunsuri și greutăți te asaltează; când ești aproape să disperezi, — glasul unui prieten binevoitor te înviorază și îți dă curaj de luptă, cu toate greutățile vieții.

Acest prieten binevoitor, ce va fi gata oricând a-ți întinde mâna, sau a-ți da sfatul pentru a te ajuta, este iubitul, cititor, *preotul*.

Cercetează-l mai de aproape, cere-i sfatul și o îndrumare în viața sufletească și nu cred să nu fi-l dea, cu cea mai mare dragoste.

Nu te uita, iubite cititor, numai la părțile rele și la micile defecte ce le are un preot nu trimbița în gtra mare că acel preot e așa și așa și fără să-l cercetezi viața mai de aproape.

Nu privi numai părțile rele și nu căuta, anume să inventezi și lucruri, — care nu sunt, — despre preotul, ce ți l-a pus Dumnezeu *scut și ajutor*, în drumul întunecos din această viață, și pe care trebuie să-l ai ca un felinar aprins în negura nopții pe drumul plin de prăpăstii al acestei vieți.

Nu privi cu acel zâmbet răutăcios la mi-

zerile și greutățile preotului, iar tu să stai cu mâinile în sân și să critici, căci ușor e a critica pe cineva, însă e greu să faci un lucru cât de mic.

Ca creștini buni, ce nădăjdum într'o altă viață, — după moarte — nu vom lăsa niciodată preotul singur în sarcina grea a apostolatului său, ci îl vom fi totdeauna mâna cea dreaptă a lui.

Aceasta se recere dela credincioșii săi, dar mai ales dela acela cari sunt puși într'o funcțiune bisericească.

Cum ne vom arăta dragostea față de Mântuitorul și prin urmare de reprezentanții Săi, care sunt preoții, dacă nu, ajutându-l stimându-l și ascultându-l?

Acele cuvinte ale Mântuitorului: „*Veniți la mine toți cel osteniți și însărcinați și eu vă voi odihni pe voi*” (Mt. 11, 28) să fie pururea săpate în sufletul nostru. Iar, când necazurile și greutățile ne copleșesc, ca la un liman de scăpare să alergăm la Hristos care pururea se află cu noi pe sf. altare în sf. Euharistie și să cerem sfatul și îndrumarea dela reprezentantul lui Isus, care e preotul.

Nu mândria, nici încăpăținarea să domnească în sufletul nostru, ci după îndemnul Mântuitorului: „*Luați jugul meu peste voi și vă învățați dela mine, căci blând sunt și smerit cu inima, și veți afla odihnă sufletelor voastre*” (Mat. 11, 29). Prin urmare blândețea și umilința să stăpânească în noi, ascultând de învățăturile Mântuitorului.

Nu vom aștepta ca numai preotul să facă totul, iar noi să nu luăm parte cu nimica la edificarea împărăției lui Dumnezeu.

Vom fi totdeauna recunoscători față de acela cari nu ne voiesc decât binele nostru și mântuirea sufletului nostru, care pentru noi își jertesc o viață întreagă, înlăturând chiar și cele mai nevinovate distracții, numai ca să-ș pună trupul și sufletul pentru mântuirea noastră.

Oare vom fi nerecunoscători față de aceia care ne întind *pâinea vieții* și nu ne doriau, decât fericirea noastră? Căci atunci am fi ca și cerșitorul acela cari dându-i o bucată de pâine sau un ban, ar arunca pâinea într'un șanț, chiar înaintea noastră, sau cu banul care i-l'am dat ar cumpăra otravă să otrăvească pe binefăcătorul său.

De ce ar fi vrednic cerșitorul acela?

Acelaș lucru ar trebui să-l zicem și despre acel om, care, în ciuda preotului ce îl face bine și îl întinde *pâinea vieții*, l-ar batjocori și l'ar hulii.

O, nu așa să fim! Căci mânia ce am produce în sufletul părintelui sufletească, ce e preotul, ar atrage mânia lui Dumnezeu asupra noastră.

Eugeniu.

Aurul nostru. Suntem una dintre țările cele mai bogate în aur, cu toate acestea însă nu producem, adecă nu scoatem din pământ, nici pe departe atâtea aur cât am putea. În cursul lunii Octombrie s'a scos la noi 141 kgr. 270 gr. aur fin, din care minele statului au produs 46 kgr. 429 gr. iar minele particulare 94 kgr. 891 gr. În luna Septembrie producția de aur a fost de 129 kgr. 240 gr.

Van der Lubbe osândit la moarte. Van der Lubbe este acela care a dat foc marelui clădirii a Parlamentului german din Berlin. De peste o lună tot ascultă la martori și la advocați tribunalul din Leipzig, pânăce în sfârșit, în preajma sărbătorilor l-a osândit la moarte, iar pe ceilalți acuzați l-a achitat. Guvernul danez a protestat împotriva acelei osânde, fiindcă legea care dă drept a osândi la moarte pe celce dau foc clădirilor publice a fost adusă după fapta lui Van der Lubbe.

An nou fericit dorim tuturor cetitorilor și binevoitorilor gazetei noastre!

Nou abonament la foaie

Cu 1 Ianuarie 1934 deschidem nou abonament la gazeta noastră. Prețurile sunt următoarele:

Pe un an întreg . . . 150 Lei
Pe jumătate de an . . . 75 Lei
Pe trei luni . . . . . 40 Lei
Pentru America și strălăitate . . . 300 Lei

Cine ne trimite în cursul lunii Ianuarie abonamentul pe întreg anul 1934, adecă 150 Lei, primește în cluste Calendarul dela Blaj pe 1934, trimis acasă, cu poșta plătită de noi. Însă cum calendare avem puține, cine vrea să-l mai poată căpăta, e rugat să grăbească cu trimiterea sumei de abonament!

Abonamentul la foaie se plătește pe înainte! Pe așteptare nu mai putem trimite gazeta nimănui.

Restanțierii sunt rugați să ne trimită cât mai neîntârziat sumele cari ne datoresc, ca să nu fim siliți a-i înșira între răi platnici la lista neagră, pe care vom începe să o publicăm și noi, ca și alte gazete.

Dacă se află într'o comună cel puțin 10 abonați, cari cer foaia pe o singură adresă (a preotului, a cantonului, ori a altui om din sat) și ne trimit pe înainte suma de 1200 lei, le trimitem gazeta un an întreg cu această sumă. Astfel abonamentul este numai 120 lei pe an!

În lumea de astăzi nimenea nu mai poate trăi fără o gazetă la casa sa. Grăbiți deci și vă abonați la „Unirea Poporului”, foaie creștinească și de simțiri românești!

Administrația

De la Redacție. La acest număr al gazetei noastre, alăturăm câte un calendar de părete, ca dar de anul nou pentru abonați.

Arhiducesa Ileana are o fetiță, care va fi botezată la Mödling în Austria și va purta numele de Maria-Ileana. Naș va fi fostul rege Alfons al Spaniei.

O nouă publicație la Blaj. Tinerii profesorii al școalelor noastre din Blaj, grupați în frumos mănunchiu, au început să scoată cu 1 Ianuarie 1934 o publicație (revistă) de cultură sub numele de „Blajul”, căreia îl dorim din inimă spor și izbândă deplină, în cărarea pe care și-a ales-o. Numărul cel dintâi se prezintă în 40 de pagini, format de caet, cu bogat cuprins. Prețul abonamentului 180 Lei pe un an întreg. O recomandăm cu căldură și cetitorilor de prin sate. Adresa: *Blaj, Str. Regele Ferdinand Nr. 23.*

Minunea dela Trier. Am arătat într'un număr al gazetei noastre că la Trier în Germania s'a expus în acest an sfânt, spre adorare, halna Mântuitorului. Gazetele din Germania spun că, prin atingerea de această haină s'au făcut o mulțime de minuni. Astfel o călugăriță avea tuberculoză în grad mare, așa că doctorii au declarat-o incurabilă. Prin

o singură atingere de această haină, călugărița, care era de tot răgușită, a început a vorbi, a nu mai scuipa, doctorii au constatat că nu mai are bacili, iară ea s'a îngrășat, în 14 zile 7 kgr.

Un vestit socialist se face călugăr.

Zilele trecute a intrat într-o mănăstire benedictină fostul vestit socialist Pierre van der Meer. Până la 1907 el a fost un mare și înfocat socialist, așa că nici copilul nu și-l botezase. La 1911 el a spus că se dorește după Dumnezeu, nu peste mult se împrietenește cu preotul Léon Leloy din Paris, care-l întoarce la credință și-l botează împreună cu soție și copilul său. Înainte cu câteva săptămâni a intrat în mănăstirea benedictină Oosterhout din Olanda, iară soție-sa în mănăstirea Sainte-Cécile de Solesmes.

Impotriva sudălmii, în Italia.

Înainte cu 19 ani a înființat baronul Franceesco Bonnanidi Ocre o ligă împotriva sudălmilor. Această ligă luptă, de o parte prin rugăciuni și jertfe, iară de alta prin propagandă, împotriva sudălmilor și a vorbelor urite. În ziua de 23 Noemvrie această ligă a arătat o procesiune la Preacurata din Pompeii, pentru că să-i mulțumească pentru harurile primite și să-i ceară noi daruri. Această ligă a aflat un nou mijloc de propagandă împotriva aceluia păcat urit, și anume a tipărit pe sugativele cari se vând elevilor de școală tot felul de povățuiri și învățături prin cari se arată marele păcat al sudălmii.

Ce pagube fac iepurii. Iepurii păgubesc Australia, în fiecare an, cam de 80 până la 150 milioane dolari, ceea ce face mai mult decât datorla publică a acelei părți de pământ.

Un urs a intrat în Câmpulung.

Intr'usa din nopțile din urmă ale lunii Decemvrie a intrat pe strada principală a orașului Câmpulung din jud. Muscel un urs. Speriat de strigătele celor ce se aflau tocmai atunci pe stradă, ursul a sărit gardul în grădina publică și și-a pierdut urma.

În India sunt 147.911 leproși. Ministerul Indiei a raportat Camerei Comunelor din Londra că în India sunt nu mai puțin de 147.911 leproși cari se știu. Mai sunt apoi alte mii nedescoperiți.

Glumă proastă a făcut caporalul Gheorghe Caramfil în cazarma regimentului 33 Infanterie din Cetatea Albă, ordonând soldatului Covaci Gheorghe să-și caște gura și băgând țeava unui revolver în gura soldatului, și apăsând pe trăgaci, neștiind că revolverul este încărcat. Bietul soldat s'a prăbușit mort la pământ.

O vieneză naște al 29-lea copil.

Intr'o clinică de femei din Viena o doamnă în vârstă de 42 ani, anume Maria Krause, a dat naștere unei fetițe care este al 29-lea copil al ei.

Moartea a doi bețivi. Ion Gh. Cară din comuna Cubel de lângă Cahul a trecut beat pe lângă o prăpastie adâncă de 25 metri și a căzut în ea, murind numai decât. În același timp bețivul Iohann Stelbery din Leova de lângă Cahul s'a rămasit că bea un litru de spirt. A beut aproape trei sferturi și apoi s'a prăbușit mort sub masă.

Furturi de oameni în America. De o vreme încoace în America este la modă a fura nu numai copii ci și oamenii mari. În anul 1932 s'au furat cu totul cam 2000 de oameni, dintre cari numai în Chikago 100. În

cele mai multe cazuri hoții cer bani grozav de mulți pentru eliberarea celor furaj. Înainte cu două luni hoții au furat pe dl Charles Böttcher și l-au ținut închis o lună de zile, până ce în sfârșit soție-sa a câștigat cei 60 de mii de dolari cât au cerut hoții pentru eliberarea lui. Tot cam de o lună au furat și pe copila de 10 ani a milionarului Mac Math, pentru care au luat tot 60 de mii de dolari. În cele mai multe cazuri însă hoții omoară pe copiii furaj, ba chiar și pe oamenii mari.

Călăreț foarte bun s'a dovedit a fi dl locotenent C. Machedon din Brăila, care a făcut 2167 kilometri în 46 zile și jumătate.

Unde se întâmplă cele mai multe crime. În țara numită Chile se făptuesc cele mai multe omoruri și anume 61 la 10 mii de locuitori. Urmează apoi Brazilia cu 19, Statele Unite cu 8, Belgia cu 2, Germania tot cu 2 omoruri la 10 mii de locuitori.

Sute de oameni omorâți de un vânt năpraznic. În districtul Chidambazam-Madras din India un ciclon (vânt năpraznic) a nimicit sute de case și a omorât 300 de oameni. Mai multe familii au rămas fără adăpost.

Cât au beut Americanii în patru luni. În cele din urmă patru luni au fost importate din aproape toate țările europene peste 16 milioane kilograme bețură bețivă.

Japonezii cuceresc lumea cu mărfurile lor. În 1889 erau în Japonia 767 fabrici, în 1904 erau deja 9234, iară în 1930 nu mai puțin de 30.843. Între anii 1909 și 1928 numărul muncitorilor japonezi a sporit de la 800 de mii la 2 milioane. Ei plătesc muncitorii cât se poate de prost, de aceea importează în Europa mărfuri foarte ieftine, așa că azi-mâne toată lumea va cumpăra mărfuri japoneze. În Elveția, țara orologilor, Japonezii vând ceasurile de buzunar cu kilogramul și anume cu 36 franci kilogramul, adică cu 1188 Lei.

O ploaie care durează de 47 zile.

La Marocco cade de 47 zile o ploaie de o neobișnuită putere. În orașul Fez s'a și dărâmat o casă, de sub care au scos trei morți. Toate podurile și străzile din oraș sunt stricate de apele cele mari.

Clubul mustăților lungi. În anul 1927 un japonez a înființat clubul mustăților lungi. Astăzi clubul numără 67 membri cu mustați mai mari decât 20 de centimetri. Un polițist din India are o mustață de 82 cm. și alta de 84 cm. lungime. În timpul serviciului polițistul își ascunde mustățile în niște teci anume făcute pe care le bagă în buzunarele mantalei. Un american are barba cea mai lungă din lume, și anume de 194 centimetri, iară mustățile îi sunt de 24 cm.

A murit la telefon. Criticul muzical Molnar Geza dela Budapesta, în vârstă de 65 ani, fusese în seara de 20 Decemvrie la un concert, de unde sosise acasă abia pe la orele 12 noaptea. El tocmai ridicase la gară receptorul telefonului, ca să dicteze ziarului critica sa, când deodată cade la pământ și moare. A fost găsit abia a doua zi dimineața stând cu capul trântit pe masă.

† Semproniu Muntean notar public, f. șefjudecător, cu grad de Consilier de Curte de Apel, decorat cu Ord. Coroana României în grad de ofițer, după scurte suferințe, a înecat din viață luni, la 1 Ianuarie 1934, în al 60-lea an al vieții și al 20-lea al fericitei sale căsătorii. Rămășițele pământești ale răposatului după prohodul ce l-s'a făcut Joi, în 4

Ianuarie, la casa mortuară din Alba-Iulia, au fost transportate în cimitirul gr.-cat. din Blaj, unde a fost înmormântat lângă părintele său fostul Director și canonic George Munteanu. Răposatul a fost cumnatul dlui fost ministru Voicu Nițescu. Odihnească în pace!

Fapte creștinești de „Anul sfânt“

Parohiile de pe Valea Streiului, erau cele mai uitate ale diecezei de Lugoj; nu știu, pentru somnul în care păreau adormite, ori nu era cine să încresteze și faptele ale acestor parohii?

Nu așa se prezintă astăzi. Celce a urmărit aceste parohii în anul trecut, 1933, nu are decât să se bucure.

Cu venirea tânărului preot Ioan Mihu la parohia *Galați*, din jud. Hunedoara, se începe muzca și faptele frumoase, vrednice de a fi urmate și de alții. În timp de un an se formează corul bisericesc cu faciorii și fetele comune, cântând la liturghie atât de frumos, și răspândind cântările mariane.

Se înființează o reuniune de femei „sf. Maria“ cu vre-o 30 membre, având în frunte pe vrednică preoteasă D-na Mihu, la îndemnul căreia se fac atâtea lucruri frumoase. În fiecare lună membrele reuniunii se spovedesc și se cuminecă. Aceleași membre fac de sf. Paști o acoperitoare atât de frumoasă pe sf. altar, țesută și lucrată de mână, cu adevărată artă. Tot țesuți din lână se fac doi prapori frumoși împodobiți cu motive românești. Își fac steag și alte lucruri mărunte, și tot le mai rămân și bani pentru un fond al reuniunii. Tot membrele curăță și împodobesc biserica în fiecare duminică.

Ceea ce e mai spre lauda Galațenilor, este crucea-monument, ridicată în amintirea patimilor morții și tavierii Domnului Hristos, făcută din beton armat, împodobită cu mozaicuri și două table de marmură, înaltă de peste 3 metri așezată într'un loc de cinste și îngrădită frumos.

La privirea acestor fapte mărețe, nici credincioșii din parohiile din jur nu se lasă mai pe jos.

Parohia Pui, cu toată criza și sărăcia credincioșilor, la îndemnul și zelul preotului Nic. Stoica, își propun a repara biserica, care era atât de ruinată și neglijată. Se apelează la inimile credincioșilor, se face colecță și se începe reparația. Se ridică zidurile, se ridică turnul, se acopere și padimentează, se pietrează și, în ziua de 6 Decemvrie 1933, s'a făcut binecuvântarea ei de un sobor de preoți în cadrele cele mai sărbătorești.

Parohienii din Galați iau parte, venind cu preotul lor în procesiune, cu prapori steaguri și tinerimea din cor cântând cântări mariane.

Bucuria credincioșilor a fost cu atât mai mare, cu cât se știa că la începerea lucrului n'au avut nici un ban, doar credința în Dumnezeu, și tot au dus lucrul la îndeplinire.

Credincioșii din *Șerel* de asemenea își ridică crucea lor în cinstea „Anului Sfânt“ și își împodobesc biserica cu prapori făcuți de ei.

De asemenea prapori frumoși fac credincioșii din *Livadia* și *Petros*, tot după modelul celor dela Galați.

Este de amintit că nu numai parohiile noastre unite urmează pe cei din Galați, ci chiar frații ortodocși din satele din jur iau pilda și îi urmează.

Vrednicii sunt acești credincioși și cu atât mai mult zelozii lor preoți, de a fi urmați și de alții, ca bisericutele noastre românești să fie împodobite așa cum se cere a fi casa Domnului. Dumnezeu să nu le nite fetele!

Un trecător

Cum se poate combate criza economică

Cauzele proprii țării noastre, cari au înrăutățit starea economică dela noi, sunt:

1. Recoltăm (culegem) cea mai mică cantitate (câtime) și cea mai slabă cantitate de bucate de pe jugăr, dintre toate țările din Europa.

2. Noi cultivăm numai bucate: cucuruz și grâu, cari n'au căutare pe piața streină.

3. Lipsa de organizație și nivelul cultural scăzut al țărânilor noastre.

4. Impozitele și taxele mari la cari sunt supuse produsele agricole.

5. Nu jertfim bani de ajuns pentru plugărie, mai ales la mașini agricole, gunoii artificiali, școli de agricultură și celelalte.

Aceste sunt, în linii generale cauzele interne, cari au agravat și mai mult criza economică dela noi, provocată de cauzele externe, despre cari am scris în numărul trecut al acestei foi.

Acum, după ce cunoaștem cauzele, să cercetăm cari sunt mijloacele prin cari să putem scăpa de criza aceasta grozavă, care ne omoară.

Americanii și chiar țările din Europa, au produse uniforme și superioare, produc pe unitatea de suprafață (jugăr) de 2—3 ori mai ieftin și mai mult decât noi, încât ne-au luat toate piețele de desfacere. Pentru ca să putem recăștiga piețele pierdute, trebuie să căutăm să producem mai mult, mai ieftin și mai bun. Lucrurile acestea, il vom putea ajunge printr-o muncă chibzuită, întrebuințarea mașinilor și uneltelor perfecționate, cultivarea plantelor și creșterea animalelor îmbunătățite și alese.

Din cauza concurenței prea mari și din cauza reducerii consumului de cereale, bucatele noastre nu sunt căutate, dar în schimb fructele, semințele de trifoi, plantele medicinale, ouăle, păsările și animalele noastre sunt căutate, și bine plătite. Deci, trebuie să dăm o extindere și importanță mai mare produselor cari sunt bine plătite pe piețele streine.

Plugarii noștri sunt harnici, lucrează mult, dar muaca lor e zadarnică, deoarece nu știu când, ce și cum să lucreze. Trebuie să căutăm prin toate mijloacele, ca să ridicăm nivelul cultural al țărânilor noastre, pentru ca să lucreze mai chibzuit, să obțină produse superioare și să înțeleagă importanța sindicatelor și cooperativelor agricole.

Statul să intervină ca plugarii să aibă la dispoziție un credit ieftin, cu o dobândă maximum de 6% și nu cu 20—30% cum au avut în anii trecuți. Tot statul trebuie să încurajeze pe plugari, prin reducerea taxelor de export și reducerea impozitelor.

Urmând toate cele de mai sus, vom ajunge în scurt timp să producem mult, ieftin și bun; să recăștigăm piețele pierdute. În felul acesta criza economică se va îmbunătăți în mod vădit, spre prosperarea și bunăstarea țării întregi.

V. O.

Cea mai adâncă fântână din lume

Intr'un sat de lângă Paris s'a săpat cea mai adâncă fântână din lume. E adâncă de 831 metri și largă de 40 centimetri.

Să cruțăm!

Mulți vor zice: „de unde să cruțăm, mai ales azi, când de abia mai putem trăi de pe o zi pe alta”. Da, să cruțăm, căci poate mai târziu ne vom căi, că de ce n'am cruțat, atunci când totuși din puținul pe care-l aveam puteam pune ceva la o parte, putându-ne ajuta în neezurile, boalele ce ne vor firându-se de bunul Dumnezeu.

Să cruțăm până când putem, căci mai târziu o să regretăm că am mâncat tot cece am câștigat o viață întreagă, nepunând nimic la o parte pentru zilele negre ale viitorului.

Deci să nu uităm de zicala românească: „bani albi pentru zile negre”!

Pentru aceea, să ne îndreptăm cu micile noastre economii, spre locul unde azi avem cea mai mare siguranță și unde se depun zilnic de toți oamenii cari din venitul muncii lor, pun la o parte tot cece le întrece.

Să ne îndreptăm spre Casa de Economii, care este în fiecare sat, unde avem poștă, și să cerem primirea micilor noastre economii făcute, primind libretul de economie.

La această Casă de Economie se pot depune sume, începând dela 50 Lei, iar sub această sumă putem face economii, cumpărând zilnic timbre, în valoarea economiilor făcute, care după ce avem adunată suma de 50 Lei, funcționarul dela poștă ne-o trece în libretul de economii.

În acest libret putem depune economiile noastre până la suma de 300.000 Lei pe an. Această Casă pentru banii depuși la ea ne dă dobândă de 4 $\frac{1}{2}$ %, dobândă foarte mare și mai ales sigură, pentru zilele în cari trăim, când nici o bancă nu dă și nici nu primește bani pentru păstrare.

Această Casă de economii este garantată de stat, așa că dobânda după sumele depuse la ea și valoarea economiilor noastre făcute pentru bătrânețe, ne sunt garantate și asigurate.

Nu țineți banii acasă în fundul lăzilor, căci nu vă aduc nimic, iar banii împrumutați la vecini și neamuri vă aduc numai supărare, atunci când îi cereți să vii dea înapoi, iar nenorocirea e și mai mare atunci când hoții vă vor scotoi casa d-voastră, pentru a afla banii asunși în diferite locuri.

Nu uitați că un om care fumează zilnic un tutun de cinci lei, poate face o economie de 35 Lei într-o săptămână, lăsându-se de această patimă, care ne omoară corpul nostru și de cele mai multe ori ne deschide pofta spre o altă patimă și mai urâtă: beția.

Intr'o lună face o economie de 150 Lei, în două luni 300 Lei, într'un an 1825 Lei, în 5 ani 9125 Lei și așa mai departe, trezindu-ne la bătrânețe cu o economie frumoasă, la care adăugându-se dobânda de 4 $\frac{1}{2}$ %, economiile noastre cresc într'un mod simțitor.

O altă binefacere a acestei Case de Economii mai este, că în baza acestui libret noi putem scoate banii dela orice poștă din țara noastră, așa că atunci când călătorim undeva, nu trebuie să luăm cu noi mai mulți bani, ci numai acest libret, cu ajutorul căruia ne vom scoate banii de care avem nevoie, ferțiți fiind de furturile ce se pot întâmpla pe tren sau în altă parte.

Deci nu uitați de proverbul românesc: „strângeți bani albi pentru zile negre”, îndreptându-Vă încă de cu vreme cu economiile făcute la poșta din satul D-voastre!

Bucuria va fi mare și sigură în noul an!

OI. I. Barna

Fel de fel

Orașul cu celea mai multe biserici

Celea mai multe biserici se găsesc în Constantinopol. În acest oraș sunt peste 800 de biserici ale turcilor și ale creștinilor. Cea mai frumoasă este biserica Sf. Sofia

Femeia japoneză

În Japonia fetele mai bine vreau să moară decât să nu asculte de părinți. Dacă să mărită trăiesc numai pentru bărbat și pentru copiii ce-i au. În familiile japoneze este o rușine pentru acea familie care are mai puțin de 4 copii. Mai în toate casele japoneze sunt între 7—10 copii.

Ca să nu ruginească fierul de călcat

Pentru ca să nu ruginească fierul de călcat e bine să se ungă cu puțin săpun. Dacă se freacă fierul cu puțină sare de bucătărie, hainele călcate nu se îngălbinesc. Puțină sare se poate pune și în scrobeală, pentru ca hainele să aibă un luciul mai frumos.

Cea mai lungă zi

Nu în toate țările zilele sunt la fel de lungi. La Londra, cea mai lungă zi este de 16 ceasuri, la Hamburg de 17 ceasuri, la Petersburg de 19 ceasuri, la Tereno de 20, în Finlanda, de 22 ceasuri. În orașul Spitzberg, ziua ține 3 luni și jumătate. La Vardac, în Norvegia ziua ține dela 21 Mai până la 22 Iulie.

Bisericile din Moscva

În Moscva sunt celea mai multe biserici. Bolșevicii însă aproape pe toate le-au schimbat în localuri de petreceri lumești. Astăzi n'au mai rămas decât 28 de biserici.

Fitulul dela lampă

Pentru ca fitilul dela lampă să nu facă fum, se înmoaie mai întâi în oțet, apoi se lasă să se usuce și numai după aceea se pune în lampă. Prin aceasta se împiedecă prefacerea prea repede a fitilului în cărbune și umplerea casei de fum.

Vindecarea pomilor roși de iepuri

Dacă coaja nu-i prea roasă, pomii se pot îndrepta. Spre scopul acesta se amestecă apă, lut, gunoii proaspăt și pleavă. Acest amestec se lipește pe locul vătămat al pomului, apoi se învâluște cu o cârpă și se leagă cu o ață. Pentru ca pomul să se îndrepte mai ușor și mai bine, se îngrașă cu gunoii bine putrezit și se udă bine mai ales în timp de secetă. În timpul verii se udă și legătura de pe trunchiul pomului.

Bătăile inimii

La un copil mic inima bate de 130 ori pe minut, la un copil de un an de 120 ori, la trei ani de 90 ori și la 7 ani de 85 ori pe minut. La un tinăr inima bate de 80 de ori pe minut, la un om în vârstă bate de 75 ori pe minut și la un om bătrân de 65 ori pe minut.

Acreala din vin oțetit

Din vinul oțetit se poate scoate acreala în felul următor: Se pun în vin șase kilograme de zahăr mărunț muiat în puțină apă. Se amestecă bine. Vinul fierbe din nou. După fierbere butoiul se astupă. Se trage vinul pe timp răcoros. Vinul se face mai spiritos și ceva mai gros, dar toată acreala a ieșit din vin. Șase kilograme de zahăr sunt de ajuns la o sută ferii de vin cu acreală.

Cum trebuie dat ovăsul cailor

Hrana cea mai bună pentru cai este ovăsul. Ovăsul se poate da cailor în mai multe chipuri: măcinat, zdrobit sau întreg. Oricum va fi, caii îl mănâncă foarte bine, însă în ce privește mistuirea, mai bun este ovăsul măcinat. Cine poate, să dea cailor ovăș măcinat. Acesta folosește foarte mult.

Viață lungă. Femela Ilinca C. Bercea din Dumbrăveni-Botoșani, a murit înaintea sărbătorilor în vârstă de 110 ani. A muncit toată viața din greu, a avut mai mulți copii, nu s'a îngrijit de loc, și cu toate acestea a fost sănătoasă atât trupește cât și sufletește până la moarte.

Sam Z. Pop Canton Ohio. Am primit 5 dolari, din cari 1 dol. pentru calendar și 4 dol. pentru foaie. Cu acești 4 dolari abonamentul DV. este plătit pe un an și jumătate, adică pe 1931 și jumătate din 1932. Mai reștați cu plata pe încă un an și jumătate, ca să fie plătită până la 31 Dec. 1933. Vă rugăm deci să ne mai trimiteți încă 6 dolari, sau 750 lei și va fi achitat abonamentul și pe întreg anul 1934. *An nou fericit* dorim tuturor abonaților din Canton Ohio!

Primiți de bani:

Am primit câte 75 Lei dela următorii: Nicolae Tomuța inv., Antal Mihai, Ioan Mureșan, Traușan Gheorghe.

Câte 100: Ioan Miclea, Gregore Halice, Gheorghe Câmpian.

Câte 150: Andrei Vasile Rinea, Of. parohial Teuș, Alexandru Petran, Of. parohial Poptelec, Of. parohial Sănmărtinul de C., Gheorghe Sfetcu, Petru Marian, Tulea Alexandru, Goia Ilie, Mădărășan Ioan, Aurelia Boțian, Nicolae Comșe, Marioara Rednig, Ihas Vasile, Vasile Vasile, Victor Popa, Ioan Popa I. G., Ioan Darabant, Lazar Lupu, Teodor Schiau, Pavel Stetcu, Ioan Conciu, Ioan Turjan, Stan Ioan, Ioan Câmpian, Gheorghe Vasile, Iuliu Păstrav, Ioan Popa, Dumitru Nistor, Vasile Crișan, Aurel Mureșan, Ioan Bochiș, Dumitru Axente, Gheorghe Lazar, Nicolae Pologea, Ioan M. Bătăcui, Corul «Lira» Lugoj, Gheorghe Bogdan, Nicolae Viad, Dumitru Rus, Codar Gheorghe, Titu Domșa, Ioan Simon, Versavia Radu, Iosif Mureșan, Nicolae Muntean, Valentin Sima, Samoilă Avram, Rev. Iacob Pop, Teodor Margin, Of. parohial Marghita, Gheorghe Câmpian, Fiorea Socolean, Ioan Coruș, Nascu Alexandru, Nicolae Bota, Paul Nodiș.

Alte sume: Vasile Radu 300, Hațegan Cornel 80, Aurel Pop, preot 166, Ioan Năznea 450, Anton P. Bulai 200, Găta Gavril I. V. 600, Teodor Rusu 110, Bogdan Ioan 300, Toma Mihail I. G. 300, Alexandru Gecășan 50, Teodor Abrudan, preot 90, Ionim Marcu 106, Sărbu Aurel I. T. 300, Nicolae Tomuța 75, Ioan Cosma 600, Gheorghe Câmpian 100, Petru Hedu 75, Vasile Sava 300, Gheorghe Todor 200, Titu Borca 300, Simion Toderuț 300, P. Merloz, Beiuș

160, Dumitru Ghirteș I. M. 413, Antal Mihail 75, Gregore Adace Tătu 300, Vasile Ardelean Jägerndorf 204, Antoniu Tămaș 300, Ioan Bărbat 450, Gh. Pop Vasu 300, Dănilă Motoc 225, Cătuță Vasile 250, Boar Vasilică 135, Ioan Mureșan 75, Chira Ioan I. I. 300, Gurca Nicolae 225, Vasile Silagi Aurora Hinois 50950, Golgot Petru I. P. 174, Pascu Nicolae 35, George Cocan 300, Alex. Samoilă 68, Victor Cosma 300, Biro Simion 200, Avram Grigore 450, Stefan Popoviciu 200, Tinca Nicolae 800, Mihai Preda 300.

Redactor: IULIU MAIOR.

Cărți bisericești

La *Librăria Seminarului* din Blaj se află de vânzare următoarele:

Sfânta și dumnezeiasca Evanghelle, a Domnului și Dumnezeu-lui nostru Isus Hristos; legătură de carton cu călcăi de piele și cruce aurită. Lei 550.—
Tomul II și III legate împreună, cari cuprind lunile Ianuar—August și rânduiala slujbelor de obște ale Sfinților „ 1100.—
Orologon sau Ceaslov legat în pânză cu cruce aurită sub tipar „ —.—
Antologion sau Mineiul care cuprinde în sine slujbele dumnezeieștilor sărbători, ale Născătoarei de Dumnezeu și ale Sfinților de preste an; amândouă tomurile în legătură tare, cu călcăi de piele; Tomul I Septembrie—Decembrie „ 780.—

Aceeaș sfântă Evanghelle, în legătură întregă de piele, cu cel patru evangheliști și crucea aurită „ 2500.—
Apostolul sau Faptele și epistolele Sf. Apostoli; legătură de carton, cu călcăi de piele „ 375.—
Euhologiu sau Molitevnice legat în pânză, cu cruce aurită sub tipar „ —.—
Triod care cuprinde toată rânduiala din Sfintele Paresimi; legătură tare, cu călcăiu de piele „ 510.—
Octoih mic pe opt versuri, împreună cu altele ce se țin de înserat, mănecă, Sâmbăta și Dumineca; tipăritură din 1927; legat în pânză „ 110.—
Pentecostar mic care cuprinde cântările dumnezeiești dela Dumineca Paștilor până la Dumineca tuturor Sfinților; legat „ 90.—
Rânduiala Sf. Ungerii sau Maslul care se cântă de un preot „ 5.—
Prohodu Domnului nostru Isus Hristos „ 20.—
Psaltirea Profetului și Impăratului David; legătură de carton cu pânză „ 100.—
Acatistier sau carte care cuprinde în sine rugăciuni pentru pietatea fiecărui creștin, legat frumos „ 60.—
Domnului să ne rugăm cârticică de rugăciuni și cântări, întocmită de Dr. Nicolae Brînzeu; legată „ 20.—
Librăria Seminarului, Blaj jud. Târnava-mică

A apărut!

A apărut!

Calendarul dela Blaj pe 1934

care cuprinde, pe lângă toate celea ce se cer dela un calendar, și nelipsitul *Indreptar bisericesc* pentru cantori și preoți, cu tipicul tuturor Duminecilor și sărbătorilor de peste an.

Apoi o bogată parte pentru „*învățătură și petrecere*“ cu îndemnuri creștinești, sfaturi folositoare la toate trebuințele, apoi povestiri, poezii, glume și numeroase chipuri din țară și din toată lumea

Mai ieftin ca totdeauna!

În acest an, plin de necazuri și de poveri, am ținut seamă de lipsa de bani a cetitorilor și am statorit prețul calendarului poporal, ca și în anul trecut. Și omul cel mai necăjit poate rupe dela necazurile sale un preț așa de neînsemnat.

Prețul calendarului poporal Lei 14. — Cu atâta se capătă dela noi, cine îl cumpără la fața locului, în cancelaria noastră. Prin poștă, pentru poștă și împachetare, 2 Lei mai mult. Total 16 Lei.

Prin poștă trimitem numai după primirea sumei de 16 Lei. Acești bani se trimit cu mandat postal la adresa de mai jos. Dacă se cer 10 calendare pe-o singură adresă, posta o plătim noi, în cazul acesta flecare cumpărător are calendarul cu 14 Lei acasă la dânsul, pe masă! Dacă se cer 20 ex. pe o singură adresă, posta o plătim noi și dăm pe deasupra în cinste 2 ex.

Pe așteptare, nu putem trimite calendare!

Cine dorește să aibă calendar frumos și ieftin, să grăbească șă-și comande Calendarul dela Blaj, care-i prietenul cel mai bun al fiecărui creștin.

Prețul calendarului se trimite cu mandat postal la adresa:

„UNIREA POPORULUI“ pentru calendar Blaj, Jud. Târnava-mică